

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ

PREZES

Warszawa, dnia 25 sierpnia 2015 roku

Pan
Kazimierz Kleina
Przewodniczący Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych
Senatu RP

Szanowny Panie Senatorze,

w związku z posiedzeniem Komisji Budżetu i Finansów Publicznych planowanym na dzień 27 sierpnia 2015 r., podczas którego nastąpi rozpatrzenie ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (druk senacki nr 1047, druki sejmowe nr 3576, 3595 i 3770) niniejszym przesyłam stanowisko Związku Banków Polskich w zakresie zmian ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym.

I. W zakresie zmian do ustawy – Prawo bankowe (art. 68 ustawy) ZBP niniejszym zgłasza następujące poprawki:

1) – w art. 68 pkt 25 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, uwzględnia w stosownych przypadkach w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;

- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;**
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;**
- 6) gotowość członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego;**
- 7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;**
- 8) potencjalne skutki systemowe naruszenia.”;**

8. W przypadku gdy akcjonariusz jest podmiotem zależnym, za przychód, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się przychód za poprzedni rok obrotowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji.”

Ustawa o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym nie dokonuje prawidłowej implementacji dyrektywy 2013/36/UE (CRD IV). Art. 70 CRD IV stanowi, że państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

- a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
- b) stopnia odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie;
- c) sytuacji finansowej osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie, określonej na przykład poprzez wysokość całkowitych obrotów osoby prawnej lub roczny dochód osoby fizycznej;
- d) skala korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- f) gotowość osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialną za dane naruszenie do współpracy z właściwym organem;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie;
- h) wszelkie potencjalne skutki systemowe naruszenia.

Przy ustalaniu rodzaju sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych dyrektywa wskazuje, aby brać pod uwagę wszelkie istotne okoliczności bez względu na to, czy za naruszenie odpowiedzialna jest osoba fizyczna, czy osoba prawna.

Poprawka ta ma na celu wprowadzenie do art. 251 Prawa bankowego przesłanek z art. 70 CRD IV tak, jak przewiduje to ustawa w art. 141 Prawa bankowego przy nakładaniu kary pieniężnej za niewykonywanie zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów prawa.

2) - w art. 68 pkt 54 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez bank albo straty, której bank uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną, o której mowa w ust. 3 pkt 3a, można ustalić w wysokości do dwukrotności kwoty korzyści albo straty.

3c. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3 pkt 3a, uwzględnia w stosownych przypadkach w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;**
- 2) stopień przyczynienia się członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;**
- 3) sytuację finansową członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;**
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;**
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;**
- 6) gotowość członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego;**
- 7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;**
- 8) potencjalne skutki systemowe naruszenia.”**

Poprawka ta ma na celu wprowadzenie do art. 138 Prawa bankowego przesłanek z art. 70 CRD IV tak, jak przewiduje to ustawa w art. 141 Prawa bankowego przy nakładaniu kary pieniężnej za niewykonywanie zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów prawa. Przy ustalaniu rodzaju sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych dyrektywa w art. 70 wskazuje, aby brać

pod uwagę wszelkie istotne okoliczności bez względu na to, czy za naruszenie odpowiedzialna jest osoba fizyczna, czy osoba prawna.

3) - w art. 68 po pkt 53 dodaje się pkt 53a) w brzmieniu:

„53a) po art. 137 dodaje się art. 137¹ w brzmieniu:

„1. Rekomendacje stanowią wytyczne o charakterze ogólnym, w zakresie podejmowanych przez banki działań odnośnie zasad ostrożnego zarządzania bankiem. Na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego bank jest obowiązany wyjaśnić przyczyny ich niestosowania.

2. Pomimo niezastosowania przez bank określonego w rekomendacji działania Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia w procesie badania i oceny nadzorczej, o której mowa w art. 133a, alternatywne działanie podjęte przez bank, jeżeli nie pozostaje ono w sprzeczności z rekomendowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego działaniem, a cel wskazany w rekomendacji został przez bank zrealizowany.”

Poprawka ma na celu zdefiniowanie rekomendacji KNF w ustawie – Prawo bankowe. Dodatkowo, przestrzeganie rekomendacji powinno w pełni opierać się na regule comply or explain, która została przyjęta dla podmiotów, których papiery są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, stosujących Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW. Zgodnie z tą zasadą stosowaną odpowiednio do rekomendacji KNF, banki mogłyby wprowadzić nie stosować się do rekomendacji, jednak w przypadku niestosowania którejkolwiek z nich (trwałym bądź incydentalnym) na żądanie KNF bank miałby obowiązek złożenia odpowiedniego wyjaśnienia. Wyjaśnienie powinno wskazywać okoliczności i przyczyny niezastosowania jej, jak również sposób, w jaki bank zamierza usunąć skutki niestosowania rekomendacji.

Niezależnie od powyższego, celem wprowadzenia poprawki jest także, aby banki miały co najmniej możliwość, zagwarantowaną w ustawie, wykazania w procesie badania i oceny nadzorczej, że pomimo niezastosowania określonego w rekomendacji rozwiązania cel wskazany w rekomendacji został zrealizowany poprzez przyjęcie innego, alternatywnego rozwiązania niepozostającego w sprzeczności z rekomendowanym przez KNF działaniem.

II. Odnosząc się natomiast do przedłożonego do Komisji stanowiska Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego (pismo z dnia 20 sierpnia 2015 r.) w zakresie uprawnienia KNF do odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej wskazać należy, że w trakcie prac legislacyjnych ZBP podnosił i nadal podtrzymuje stanowisko o **braku zasadności przyznania KNF kompetencji do wydania decyzji o odwołaniu członków zarządu i rady**

nadzorczej, w przypadku niespełnienia wymogów z art. 91 ust. 1 CRD IV (art.22d). ZBP zwracał uwagę na niezgodność projektowanego zapisu z przepisem art. 65 ust. 1 CRD IV, z którego wynika, iż wprowadzone w lokalnych przepisach sankcje powinny być m.in. proporcjonalne, a także uznaniowość decyzji KNF w oparciu o kryteria odwołania członka zarządu, które nie są sformułowane w sposób konkretny.

Przy wsparciu Biura Legislacyjnego, sejmowa **Podkomisja nadzwyczajna** ds. wspólnego rozpatrzenia projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3595) oraz ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansów (druk nr 3576) **ostatecznie zrezygnowała z uprawnień do odwołania członków zarządu i rady nadzorczej, w przypadku niespełnienia wymogów z art. 91 ust. 1 CRD IV (art.22d), wprowadzając jedynie kompetencję KNF do wystąpienia do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie członka zarządu lub rady nadzorczej, w przypadku nie spełnienia przez nich wymogów określonych w art. 22aa.** Takie rozwiązanie jest wypracowanym kompromisem, który powinien zostać utrzymany w ustawie. Tym samym, ZBP opowiada się za odrzuceniem poprawki Przewodniczącego KNF zmierzającej do przywrócenia KNF uprawnień do odwołania członków zarządu i rady nadzorczej.

N zrezygnowała z uprawnień do odwołania